

[Statsministeren.]

hørte, at man ville optræde ærligt og redeligt fra kommunistisk side i konkrete sager. Det var meget rart at få sådan noget bekræftet; men kunne man så ikke holde op med den tilsvining af socialdemokraterne, der daglig finder sted i Land og Folk? Det ville give en fornemmelse af, at en sindets omstilling er på vej.

Det ærede medlem hr. Fuglsang sagde, at man kunne ikke kæmpe, til nogen lå på valen. Ja, nu kan vi jo se, hvem der kommer til at ligge på valen efter næste valg; der kan godt ligge 2 partier på valen efter næste valg.

Jeg skal ikke på dette tidspunkt forlænge diskussionen — tidspunktet opfordrer ikke dertil, og det synes jeg i og for sig heller ikke at de fleste af de bemærkninger, der er faldet, gør.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, at besparelser og skattenedsættelse skal følges ad. Hvis det ærede medlem vil stå fast derpå, er det meget godt. Det ærede medlem hr. Poul Møller var jo inde på, at der nok var plads for nogen skattenedsættelse derudover; og søgte at hente næring til denne anskuelse i regeringens økonomiske politik. Jeg synes nu ikke, det lykkedes så godt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller beklagede, at jeg ikke havde svaret på et par spørgsmål i første omgang. Det ene drejede sig om oberst Johansens udnævnelse til generalmajor, og det andet gik ud på, om man ikke kunne udarbejde en hvidbog om forholdet mellem hæren og modstandsbevægelsen. Der er stillet et spørgsmål vedrørende general Johansen, og det vil blive besvaret i næste spørgetid; jeg synes derfor, sagen hører hjemme dér.

Hvad angår hvidbogen, så hørte jeg dette forslag, men jeg er ikke i stand til på stående fod at tage stilling til det. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad der menes med en hvidbog — der er jo også gråbøger og sådan noget — men hvis det blot er en bog, hvori der skal optrykkes foreliggende dokumenter, kan ingen have

noget imod det; jeg har i hvert fald ikke noget imod det. Hvis det derimod er et tilfældigt udvalg af dokumenter, der bliver optrykt, vil man vel spørge: hvad mangler der? Og skal der foretages særlige undersøgelser, hvem skal så gøre det? Skal det være en historiker eller hvem? Der er en lang række spørgsmål, der melder sig i denne forbindelse. Jeg håber ikke, det ærede medlem tager mig ilde op, når jeg siger, at vi har hørt spørgsmålet og gerne vil have lov til at tænke nøjere over det.

Jeg skal hermed, hvis der ikke bliver stillet yderligere spørgsmål til mig, for mit vedkommende slutte debatten og takke for god behandling. Jeg synes, regeringen er blevet godt behandlet i dag, og det siger jeg tak for.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Den højtærede statsminister kom med en bemærkning til mig ud fra den noget vildsomme opfattelse, at jeg havde været oppe at forsvare mig. Det har jeg aldeles ikke; men statsministeren mente, at jeg havde forsømt at analysere mine egne motiver. Da jeg var klar over, at statsministeren ikke havde fulgt rigtig med, tillod jeg mig at læse en analyse af mine egne motiver, som jeg forfattede i 1958. Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan kalde det for at forsvare sig.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg takker statsministeren for hans tilsagn om at overveje min henstilling om offentliggørelse af en dokumentation vedrørende hærens forhold under besættelsen. Om han gør det i hvidt eller gråt bind, er mig fuldstændig ligegyldigt. Men jeg synes, det er vigtigt, at denne tanke bliver fulgt op af en egentlig redegørelse, og at et omfattende materiale lægges frem for offentligheden, så at vi ikke længere risikerer det, vi hidtil har været ude for. Jeg tror, at med lidt god vilje vil man kunne finde ud af, hvor dette materiale findes, og få det frem.